

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin “Fıkhî” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Kuvvet Ehlinden Nusret Talep Etmek

Ziyad Valvil, Kamel A. J. Saleh ve Fozî İbrahim Alshouha'ya

1- Ziyad Valvil'in sorusu:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh Şeyh Ata, nusret talebi hakkında bir sorum olacaktı: Parti, birkaç yerde Mekke toplumu taşladıktan sonra Nebî'nin kabilelerden nusret talep etmeye gittiğini söylemiştir...

Burada, Rasul müşriklere İslam'ı arz etmesiyle ilgili partiden olan ve olmayan birçok okuyucunun aktardığı şeylerle ilgili bir sorunum vardır. Rasul onları nusret vermeye mi yoksa önce İslam'a sonra da nusret vermeye mi davet etti? Farz edelim ki kabileler iman ettiler, bu fedakârlık yapmaya hazır oldukları anlamına mı gelmektedir? Örneğin Rasulün onların İslam'ını ve benzerlerini reddettiği düşünülebilir mi?

2- Kamel A. J. Saleh'in sorusu:

Affedersiniz...Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, küfür üzerine oldukları halde mi kafirlerden nusret talebinde bulunmuştur...Yoksa önce onlardan iman etmelerini mi talep etmiştir??

- Kafirden nusret talep etmek caiz midir...?!

- Sorum net net değil gibi görünüyor. Bu yüzden müsaadenizle başka bir şekilde tekrar edeyim...

Sallallahu Aleyhi ve Sellem onlardan müşrik oldukları halde mi nusret talep etmiştir, yoksa kendisine nusret vermeden önce İslam'a girmelerini mi şart koşturmuştu...Ya da İslam'a girseler de kafir olarak kalsalar da hedefi sadece nusret midir?...

3- Fozî İbrahim Alshouha'nın sorusu:

Rasulün'nün Taif ve Arap kabilelere nusret talep etmek için gitmesini Allah mı emretmiştir yoksa mesele sırf nusret talep etmek olup güçlü kabileleri Allah'ın Rasulü mü seçmiştir?

Rasulün kendilerinden nusret talep ettiği nusret ehli, kuvvet ehli tarafından takip edilen siyasi liderler midir? Yoksa askeri liderler midir?

Yani şehirde siyasi bir merkez olmaları sıfatıyla mı yoksa askeri kuvvet ehli olmaları sıfatıyla mı onlardan nusret talep etmiştir?

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Sorularınız benzer sorular olduğundan dolayı Allah'ın izniyle hepinize birlikte cevap vereceğim:

1- Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Allah Subhanehu'dan vahiy gelmedikçe hiçbir fiilde bulunmaz. Aynen İslam Şahsiyeti'nin üçüncü cildinin Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in fiilleri bölümünde benimsediğimiz şekilde olduğu gibidir ki orada şöyle geçmektedir:

(Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in fiilleri üç kısma ayrılır:

.....

Üçüncü kısım: bir beşer olarak yaptığı fiillerden ve yalnızca Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e has fiillerden olmayan, bunların dışında kalan fiillerdir. Bu tür fiillerde Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e uymamız gerektiğinde bir ihtilaf yoktur. Bu fiillerin Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sözleri ve sükütu gibi şerî delil olduğu hususunda da bir ihtilaf yoktur. Şu ayetler nedeniyle

Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in fiiliyle amel etmek vaciptir: **لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ** **And olsun ki sizin için Allah'ı ve Ahiret Gününü ümit eden kimseler için Allah'ın Rasulü'nde güzel bir örnek vardır.** [Ahzab 21] **Ben ancak bana vahy olana uyarım.** [Ahkaf 9] **Ben ancak bana Rabbinden vahy olunana uyarım.** [Araf 203] Bunlar, genellik hususunda açık, vazih ve zahirdir. Dolayısıyla Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sözünü ve sükûtunu kapsadığı gibi, yaptığı her işi de kapsar. Bundan dolayı kendisine has olan ve beşer vasfıyla yaptığı fiiller dışında kalan fiillerde Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e tabi olmak her Müslüman'a farzdır. Çünkü Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem ancak kendisine vahiy olana uyar. Fakat Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e ittiba/uymanın farz olması, yaptığı fiilin yapılmasının farz olduğu anlamına gelmez. Bilakis fiilin durumuna göre Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e uymanın farz olduğu anlamına gelir. Zira fiil eğer vacip/farz bir fiil ise onu yapmak vacip olur. Fiil mendub ise, onu yapmak mendub olur. Fiil mubah ise, fiilin yapılması mubah olur. Dolayısıyla ittiba, fiilin durumuna göre vaciptir. Bu Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in emirlerine ittiba gibidir. Allah'ı Teâlâ şöyle buyurmuştur: **Onun emrine aykırı davrananlar başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elim bir azap gelmesinden sakınsınlar.** [Nur 63] Bu ayet, emrettiği konularda Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e itaat etmenin vacip olduğuna delalet etmektedir. Ancak emrettiği şeyi yapmanın farz olduğuna delalet etmez. Bilakis emrettiği şeye göre emir yerine getirilir. Zira emrettiği şey farz ise yerine getirmek de farz olur. Emrettiği şey mendup ise, yerine getirmek de mendup olur. Emrettiği şey mubahlık ifade ediyorsa, yerine getirmek de mubah olur. Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in fiilleri de böyledir. Onlara ittiba etmek farzdır. Fakat onları yapmak, fiilin getirdiği hususa (hükme) göre olur...)

2- Hakeza Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Allah Subhanehu'nun emriyle nusret talep etti ve bu da bisetin onuncu senesinde Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e olan düşmanlığın şiddetlendiği kaynaşma merhalesinin sonlarında oldu:

- Uyunu'l Eser'de şöyle geçmektedir:

(Katade'den rivayet edildiğine göre Hatice Radiyallahu Anha, hicretten üç yıl önce Mekke'de vefat etti. Hatice Radiyallahu Anha Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e ilk iman eden kişidir... Uyunu'l Eser sahibi dedi ki: "Sonra Hatice Bintu Huveylid ve Ebu Talib aynı yıl vefat etti. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem peş peşe üzücü iki olayla karşılaştı: Hatice Radiyallahu Anha'nın ve Ebu Talib'in vefatı. Hatice Radiyallahu Anha sadık bir yardımcı idi. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem onunla huzur ve sükunet buluyordu. Uyunu'l Eser sahibi şöyle dedi: "Ziyad el-Bekai, İbn İshak'tan rivayet ettiğine göre "Hatice Radiyallahu Anha ve Ebu Talib aynı yılda vefat etti. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in bisetinden on yıl sonra, Medine'ye hicretinden üç yıl önce vefat etti. İbn Kuteybe, Hatice'nin Ebu Talib'ten üç yıl sonra vefat ettiğini belirtti. el-Beyhaki de bu minvalde bir şey zikretti.) Bitti.

- el-Vakidi'den rivayet edildiğine göre "Hatice Radiyallahu Anha, Ebu Talib'ten otuz beş gün önce vefat etti. Bunun tersi de söylendi. Ebu Talib vefat ettiği zaman Kureyş, Ebu Talib hayattayken yapamadıklarını yapmaya başladı. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e eziyet etti. Hatta Kureyş'in en sefih insanları ona saldırarak başına toprak attılar. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem toz ve toprak içinde evine girince, kızlarından biri ağlayarak toprakları üzerinden çırpmaya başladı. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ona şöyle diyordu: **Ey kızcağızım! Ağlama. Çünkü Allah babanı koruyacaktır.**" Bu arada da şöyle diyordu: **Ebu Talib ölünceye kadar hoşlanmadığım bir şeyi Kureyş bana asla yapamadı.**")

3- Bu zor şartlar altında Allah Subhanehu ve Teâlâ, Rasûlü'nü iki büyük olay ile ödüllendirdi. Bu iki büyük olaydan biri İsrâ ve Mirâç, diğeri ise devleti kurmak ve daveti korumak için güçlü kabilelerden nusret talep etmek iznidir... İsrâ ve Mirâcı ele alma yeri burası değildir.. Nusret talebine gelince; buna Taif'ten başladı ancak davete icabet etmediler...Aksine sefihlerini Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e karşı kışkırttılar... Bundan sonra nusret talebi arayışlarının ardı arkası kesilmedi ...

Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem nusret talep ettiğinde, güç ve kuvvet sahiplerinden, yani küçüklerden değil ileri gelen büyük kabile başkanlarından yardım talep ediyor ve **nusret talep etmeden önce onları İslam'a davet ediyordu. Şayet talebine icabet ederlerse, Allah'ın indirdikleriyle hükmedecek ve Allah yolunda cihat edecek devleti kurmak için onlardan açık ve net bir şekilde nusret (yardım) talep ediyordu.** Bu nedenle bazıları Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den sonra iktidarın kendilerinde olmasını şart koşarlarken bazıları da Persler ile değil Araplarla cihat etmeyi şart koşmuşlardır... İşte sana daha detaylı açıklaması:

Siretü'n Nebeviyye İbn Kesir 2/155

- Hafız Ebu Naim Abdullah İbn el-Elhac ve Yahya İbn Said el-Emevi kanalıyla, bu ikisi de Muhammed İbn Sâib ve Ebu Salih'den, İbn Abbas'dan, o da Abbas'dan şöyle dediğini rivayet etti: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: **فهل لا أرى لي عندك ولا عند أخيك منعة، فهل أنت مخرجي إلى السوق غدا حتى نقر في منازل قبائل الناس "Sende ve kardeşinde benim için bir güç göremiyorum. O halde Arap kabilelerinin evlerinin -Arapların meclisinin- kapısını çalmak için yarın benimle sokağa çıkar mısın?"**

Dedi ki: dedim ki, işte bu Kinde ve onun etrafındakiler Yemen'den hac yapanların en iyisidir, bu Bekir Bin Vail'in çadırları ve bu da Beni Amir Bin Sa'saa'nın çadırlarıdır. Kendin seç. Dedi ki: Kinde ile başladı ve oraya geldiler. Bunun üzerine (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) dedi ki: Bunlar hangi kavimden? Dediler ki: Yemen kavmindendir. Dedi ki: Hangi Yemen'den? Dediler ki: Kinde'den. Sallallahu Aleyhi ve Sellem dedi ki: Hangi Kinde'den? Dediler ki: Beni Amr İbn Muaviye'den. Sallallahu Aleyhi ve Sellem dedi ki: Sizin için hayır olan bir şey söyleyeyim mi? Dediler ki: O nedir ki? Sallallahu Aleyhi ve Sellem dedi ki: **تشهدون أن لا إله إلا الله وتقيمون الصلاة وتؤمنون بما جاء من عند الله "Allah'tan başka ilahın olmadığına şahadet edeceksiniz, namazınızı kılacaksınız ve Allah katından gelenlere iman edeceksiniz."** Abdullah İbn el-Eclah dediki: Babam kavminin büyüklerinden bana şöyle rivayet etti: Kinde, Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e şöyle dedi: **Galip geldiğinde, senden sonra iktidar bizim olacak mı?** Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: **إن الملك لله "Muhakkak ki yönetim Allah'a aittir. Onu dilediği kimselere verir."** Bunun üzerine onlar da şöyle dediler: O zaman senin getirdiğin şeye bizim ihtiyacımız yoktur.

- Ebu Bekir şöyle dedi: Sonra sakın ve vakarlı bir şekilde oraya ulaştık. Nitekim onların ileri gelen büyükleri ve heyetleri gelince Ebu Bekir öne çıktı ve selam verdi.

Ali şöyle dedi: Ebu Bekir bütün hayırlarda önde idi. Ebu Bekir onlara şöyle dedi: Kimdir bu kavim? Onlar da: "Şeyban İbn Salebe" dediler. Bunun üzerine Ebu Bekir, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e yönelerek şöyle dedi: "Anam babam sana feda olsun! Bunlar, kavimleri arasında ulu kişilerdir." Başka bir rivayette şöyle geçmektedir: Kavimlerinin içinde bunların arkasında mazereti olan biri yoktur. Kavimlerinin içinde güçlü olanlar bunlardır ve insanların en güçlü olanları bunlardır. Bu kabile arasında Mefruk bin Amr, Hani İbn Kabisa, Maska İbn Harise ve Numan İbn Şerik de vardı.

Kabilenin içinden Ebu Bekir'e en yakın olan Mefruk İbn Amr idi, Mefruk İbn Amr açıklaması ve lisanıyla onlara üstün gelmişti ve onun göğsünün üzerine düşmüş iki saç örgüsü bulunuyordu. Ayrıca meclis olarak kavme en yakın olan da Ebu Bekir'in meclisiydi. Mefruk şöyle dedi: Belki de sen Kureyş'in kardeşisin? Ebu Bekir şöyle dedi: Eğer size Allah'ın Rasulü hakkında bir haber ulaşmışsa işte o buradadır. Mefruk dedi ki: Böyle anıldığı bize ulaştı. Sonra Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e döndü ve [şöyle dedi: Ey Kureyşli kardeş beni neye davet ediyorsun? Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem öne çıktı, oturdu, Ebu Bekir elbisesiyle onu gölgelemek için ayağa kalktı ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem de şöyle dedi: **أدعوكم إلى شهادة أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأنا رسول الله، وأن تؤمنوني وتتصروني حتى أؤدي عن الله الذي أمرني به، فإن قریشا قد تظاهرت على أمر الله، وكذبت رسوله، واستغنت بالباطل عن الحق، والله هو الغني الحميد "Allah'tan başka ilah olmadığına O'nun ortaksız olduğuna benim de Allah'ın elçisi olduğuma şahadet etmeye ve Rabbimin emirlerini yerine getirinceye kadar beni himaye etmeye, bana yardımcı olmaya sizi davet ediyorum. Çünkü Kureyşliler Allah'ın emrine karşı geldiler. Rasulü'nü yalanladılar. Hakkı bırakıp da batıl ile yetindiler. Ama Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve her hususta övülendir. ..."** Mefruk ona şöyle dedi: Ey Kureyşli kardeş yine beni neye davet ediyorsun? Allah'a yemin

olsun bu dünya ehlinin bir sözü değildir. Eğer onların sözlerinden olsaydı mutlaka onu öğrenirdik. Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şu ayeti okudu: إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ **“Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder; hayasızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.”** [Nahl 90]

Mefruk ona dedi ki: Vallahi ey Kureyşli kardeş! Sen yüce bir ahlaka ve güzel amellere davet ettin. Seni yalanlayan ve sana karşı çıkan kavim iftira atmış.

Sanki o Hani İbn Kabisa'nın da konuşmaya katılmasını istiyor gibiydi ve şöyle dedi: İşte bu Hani İbn Kabisa'dır. Kendisi bizim şeyhimiz ve dinimizin sahibidir...Bizim arkamızda, kendileriyle anlaşma yapmaktan hoşlanmadığımız bir kavim var. Ancak o geri dönüyor biz de geri dönüyorduk, o bakıyor biz de bakıyorduk...Sanki o, Masna İbn Harise'nin de konuşmaya katılmasını istiyor gibiydi ve şöyle dedi: İşte bu, Masna İbn Harise'dir. Kendisi bizim şeyhimiz ve savaş ehlimizdir... Masna şöyle dedi: Konuşmanı dinledim. Çok güzel konuştun ey Kureyşli kardeş. Konuştuğun şeyler beni etkiledi. Cevap, Hani İbn Kabisa'nın cevabıdır. Dinimizi ve tabilerimizi bırakıp bizimle oturduğun meclis için sana geldik. Ancak bizler, biri Yemame, diğeri semave olan iki yer arasında konuşlandık.

Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, ona şöyle dedi: ما هاتان الضرتان **“Bu iki yer arası da neresidir?”** O da şöyle dedi: Birisi Arapların suları arasındaki bir yer (İran sınırına yakın bir yer). Diğeri ise Kisra nehirleridir. **Biz buraya, Kisra'ya verdiğimiz bir söze sadık kalmak koşuluyla yerleştik. Burada huzursuzluk ve kargaşalık çıkarmayacağız. Senin bizi davet ettiğin şeyden hükümdarlar hoşlanmazlar. Arap ülkesinden olanlara gelince; sahibinin günahı bağışlanır, özrü kabul edilir. Fars ülkesinden olanlara gelince; sahibinin günahı bağışlanmaz, özrü de kabul edilmez. Eğer Araplara karşı seni korumamızı ve himayemiz altına almamızı istiyorsan, biz bunu yaparız.**

Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: ما أسأتم في الرد إذ أفصحتم بالصدق، وإن دين الله لن ينصره إلا من أحاطه من جميع جوانبه **“Siz bana kötü bir cevap vermediniz. Zira doğruyu söylediniz. Kesinlikle Allah'ın dinine ancak (dinden taviz vermeksizin) bütün yönleriyle kuşatan yardım edebilir.”**

İbn Hişam'ın sireti 1/424

(Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, kendisini Beni Amir'e arzetti.)

İbn İshak şöyle dedi: Bana Zühri şöyle rivayet etti; O, Beni Amir İbn Sa'saa'ya geldi ve onları Allah Azze ve Celle'ye davet etti. Onlara kendini arz etti ve onların içinden -Beyhara İbn Firas denilen bir adam, İbn Hişam'ın: Firas İbn Abdullah İbn Seleme (el-Hayr) İbn Kuşeyr İbn Ka'b İbn Rabia İbn Amir İbn Sa'saa olduğunu söylediği adam- ona şöyle dedi: Vallahi bu genci Kureyş'ten alırsam, onunla Arapları yer bitirirdim. Sonra şöyle dedi: Şayet senin emrin üzere sana biat etsek, sonra Allah seni, sana karşı çıkanlara karşı üstün kılarırsa, senden sonra emir bizim olacak mı? Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: الأمر لله يضعه حيث يشاء **“Bu mesele Allah'a aittir. Onu dilediği yere verir.”** Bunun üzerine Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e şöyle dedi: Senin dışındaki Araplar için boyunlarımızı feda edeceğiz. Sonra Allah sana yardım edip üstün kılınca emir başkasının olacak öyle mi? Senin getirdiğin şeye ihtiyacımız yoktur.

Son olarak İkinci Akabe Biatı oldu. Bundan da açığa çıkıyor ki biat, Musab'ın bir süre birlikte kaldığı ve kendilerine İslam'ı öğrettiği Müslümanlar tarafından olmuştur. Daha detaylı açıklaması şöyledir:

- Siyer-i İbn Hişam ve Hadaiku'l Envar ve diğer siyer kitaplarında şöyle geçmektedir: (ثُمَّ إِنَّ مُصْعَبَ بْنَ عَمْرِو بْنِ رَجَعٍ إِلَى مَكَّةَ، وَخَرَجَ مِنْ حَرَجٍ مِنَ الْأَنْصَارِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَى الْمَوْسِمِ مِنَ السَّنَةِ الثَّلَاثَةِ عَشْرَةَ لِلْبَيْعَةِ مَعَ حَجَّاجِ قَوْمِهِمْ مِنْ أَهْلِ الشَّيْبِ، حَتَّى قَدِمُوا مَكَّةَ، فَأَعَدُّوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَقَبَةَ، مِنْ أَوْسَطِ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ، حِينَ أَرَادَ اللَّهُ بِهِمْ مَا أَرَادَ مِنْ كَرَامَتِهِ، وَالتَّصَرُّفِ لِنَبِيِّهِ، وَإِعْزَازِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِيهِ، وَإِدْلالِ الشَّيْبِ وَأَهْلِيهِ... قَالَ كَعْبٌ: ثُمَّ خَرَجْنَا إِلَى الْحَجِّ، وَوَعَدْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْعَقَبَةِ مِنْ أَوْسَطِ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ. قَالَ: فَلَمَّا فَرَعْنَا مِنَ الْحَجِّ، وَكَانَتْ اللَّيْلَةُ الَّتِي وَعَدْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَا... قَالَ: قَبِمْنَا تِلْكَ اللَّيْلَةَ مَعَ قَوْمِنَا فِي رَحَالِنَا، حَتَّى إِذَا مَضَى ثَلَاثُ اللَّيْلِ خَرَجْنَا مِنْ رَحَالِنَا لِمَعَادِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَسَلُّ نَسَلًا لِقَطَا مُسْتَحْفِينَ، حَتَّى اجْتَمَعْنَا فِي الشَّيْبِ عِنْدَ الْعَقَبَةِ، وَنَحْنُ ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ رَجُلًا، وَمَعَنَا امْرَأَتَانِ مِنْ نِسَائِنَا... قَالَ: فَاجْتَمَعْنَا فِي الشَّيْبِ نَنْتَظِرُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ... قَالَ: فَتَكَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ الْقُرْآنُ، وَدَعَا إِلَى اللَّهِ، وَرَغَّبَ فِي الْإِسْلَامِ، ثُمَّ قَالَ أَبِيعْكُمْ عَلَيَّ أَنْ تَمْنَعُونِي مِمَّا تَمْنَعُونَ مِنْهُ نِسَاءَكُمْ وَأَبْنَاءَكُمْ. قَالَ: فَأَخَذَ الْبِرَاءُ بِنُ مَعْرُورٍ بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ: نَعَمْ،

وسلم: «عَلَى رَسَلِك، فَإِنِّي أَرْجُو أَنْ يُؤَدَّنَ لِي» فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَهَلْ تَرْجُو ذَلِكَ بِأَبِي أَنْتَ؟ قَالَ: «نَعَمْ»... قَالَ ابْنُ شِهَابٍ، قَالَ: عُرْوَةُ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَبَيْنَمَا نَحْنُ يَوْمًا جُلُوسٌ فِي بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ فِي نَحْرِ الطَّهْرَةِ، قَالَ قَائِلٌ لِأَبِي بَكْرٍ: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَقَفِّعًا، فِي سَاعَةٍ لَمْ يَكُنْ بَاتِنًا فِيهَا، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: فِدَاءٌ لَهُ أَبِي وَأُمِّي، وَاللَّهِ مَا جَاءَ بِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ إِلَّا أَمْرٌ، قَالَتْ: فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَأْذَنَ، فَأَذِنَ لَهُ فَدَخَلَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَبِي بَكْرٍ: «أَخْرَجَ مَنْ عِنْدَكَ». فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّمَا هُمْ أَهْلُكَ، بِأَبِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَأِنِّي قَدْ أَذِنَ لِي فِي الْخُرُوجِ» فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: الصَّحَابَةُ بِأَبِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ «نَعَمْ» (İbn Şihab şöyle dedi: Urve İbn Zübeyir Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in eşi Âişe Radiyallahu Anha'dan şöyle dediğini haber verdi: "Ben babamla anamın İslam dinini din edinerek yaşamalarından başka yaşayışlarını hiç bilmedim. O zamanlarda hiçbir günümüz geçmezdi ki, muhakkak o günde, gündüzün iki tarafında, sabah ve akşam vakitlerinde Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem bize gelirdi. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Müslümanlara şöyle dedi: **"Sizin hicret edeceğiniz yurt bana gösterildi. Ben iki kara taşlık arasında, hurmalıklı çorak bir yer gördüm"** dedi. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem bunu söylediği zaman Medine tarafına hicret edenler (dalga dalga) hicret ettiler ve Habeşistan'a hicret etmiş olanların bazıları da Medine'ye dönüp geldiler. Ebu Bekir de bir muhacir olmaya hazırlandı. Fakat Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ona: **"Yavaş ol (acele etme). Çünkü ben, benim için de izin verilmesini umuyorum"** buyurdu. Ebu Bekir: "Babam sana kurban olsun, sen bunu umuyor musun? Dedi. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem **"Evet"** buyurdu." İbn Şihab şöyle dedi: Urve Âişe'nin şöyle dediğini söyledi: "Biz, bir gün Ebu Bekir evinde öğle sıcağının başladığı bir sırada otururken birisi Ebu Bekir "İşte Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem başını sarmış bir halde geliyor" dedi. O saat, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in bize geldiği bir vakit değildi. Bunun üzerine Ebu Bekir dedi ki: Anam ve babam ona feda olsun! Allah'a yemin ederim, bu saatte mutlaka önemli bir iş için gelmiş olmalıdır." Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem geldi, izin istedi, Ebu Bekir ona izin verdi, o da içeri girdi. Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem Ebu Bekir'e: Yanında kim varsa dışarı çıkar" diye buyurdu. Ebu Bekir: "Babam sana feda olsun ey Allah'ın elçisi! Yanımda olanlar senin aile halkındır" dedi. "Hicret için bana izin verildi" diye buyurdu. Bunun üzerine Ebu Bekir: "Babam sana feda olsun ey Allah'ın elçisi! Ben de seninle birlikte olacak mıyım?" diye sordu. O da **"Evet"** buyurdu.")

Sonuç olarak:

- **Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Allah Subhanehu'nun Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e izin vermesinin ardında, yani Subhanehu'dan gelen vahiyle nusret talebinde bulunmuştur.**
- **Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, nusret talebinde bulunduğu kimseleri önce İslam'a girmeye davet ediyor, eğer İslam'a girerlerse onlardan nusret talebinde bulunuyordu.**
- **Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, muktedir olan güç ve kuvvet sahiplerinden nusret talebinde bulunuyordu. Bu nedenle küçüklere değil güçlü ve büyük kabilelere gidiyordu. Aynı şekilde çöldeki Arapların olduğu küçük topluluklara (küçük köylere) değil, çevresindeki bölgelerden büyük olan şehirlere gidiyordu. Yani Allah'ın indirdikleriyle olan yönetimi ikame etmek ve Allah yolunda cihat etmek için Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e yardım edebilecek muktedir kişilere gidiyordu. Nitekim bu, bazılarının Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den sonra iktidarın kendileri için olmasını şart koşmalarında ve diğer bazılarının da Farslar ile değil Araplarla cihat etmeyi şart koşmalarında gayet açıktır...**

Umarım bu cevap, üç kardeşin soruları için de şifa verici ve yeterli olmuştur. Bilen ve hüküm verenlerin en hayırlısı Allah'tır.

Kardeşiniz
Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 22 Muharrem 1441
M. 21/09/2019

Cevaba, Emir'in (Allah onu korusun) aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3988/>